

Sol i svjetlo, primjer i doktrina

Članak o potrebi Kristove nade u svijetu. „Moramo naučiti čitati događaje objektivnošću vjere, te sijati optimizam solju primjera i u svjetlu doktrine“.

28.10.2010.

"Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na

svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.“[1]

Riječi nisu dovoljne da se nauče Kristove doktrine. Prvo moramo pokazati drugima slanost naših primjera, kako bi ih prosvijetlilo svjetlo riječi. Ono što je obratilo prve kršćane nije riječ već život po Riječi. Prvo ih je privukla sol, život, svetost i ponašanje poučeno ljubavlju. Nakon toga, privučeni radošću i mirom, otvorili su se svjetlu doktrine kako bi ušli u otajstvo milosti koja oživljava kršćanski život.

Taj način privlačenja ljudi na Kristovo svjetlo i dalje je aktualan. Sol kršćanskog života mora biti prisutna kako bi se spriječila korupcija pesimizam, nedostatak nade. Nazočnost osoba koje su vesele i optimistične, a sposobne su dati

razlog za svoju radost, omogućuje mnogima život sa živom nadom postizanja sreće u vjernosti, bez pada u napast prosječnosti.

No, dosta osoba koje su shvatile privlačnost Kristova učenja isto tako misle da nitko danas ne živi na takav način, ili da je to nedostižno.

Ljude treba podsjećati da univerzalni poziv na svetost uključuje više od inzistiranja na tome da svi od nas mogu i moraju biti sveci. Mnogo je važnije pokazati da u ovo vrijeme, a s obzirom na trenutne okolnosti, normalna osoba, s istim nedostacima i slabostima kao i drugi, može živjeti svoj krsni poziv na sadržajan način, čak i u poganskim društvima. Koliko je važno u muškarcima i ženama koji žive običnim životima, s Kristovim mirom i radošću, poticati nadu postizanju života koji ovdje na zemlji znači sreću, unatoč i patnji i radosti, i

nadu radosti koja će biti potpuna u raj!

Od početka kršćanstva, svetost brojnih muškaraca i žena je sol i svjetlo mnogima. Većina tih osoba nisu ni bili svjesni veličine pečata koji su ostavile, ali one su znatno pridonijele očuvanju cijele generacije od pokvarenosti i pesimizma.

Opus Dei je jedan od Božjih instrumenata za produženje nade Kristove Radosne vijesti. Sijanje nade je temeljni dio poslanja Crkve, a time i naše apostolsko poslanje. Bog je htio raditi tako da njegovi članovi budu učinkovita sol i svjetlo. Sveti Josemaría je rekao: "Sljedeći Godpodinove želje, trebate biti sol i svjetlo u svijetu, dotičući sve ljudske aktivnosti. Svjetlo koje prosvjetljuje srca i umove ljudi. Sol koja daje okus i čuva od kvarenja. Ako vam nedostaje apostolski duh postat ćete nezanimljivi i neupotrebljivi.

Razočarat ćete druge ljude i Vaš život će biti apsurd.“

Sol primjera *Vi ste sol.* Te Kristove riječi pojavljuju u Propovijedi na gori, odmah nakon Blaženstava. Siromaštvo, blagost, glad i žeđ za pravdom, milosrđe, čistoća srca, mir, strpljivost u progonstvima, radost - karakteristike blaženstava, koje razvijaju ljubav i istinski identificiraju Kristove učenike. U običnom životu postoji bezbroj situacija koje testiraju naš kršćanski identitet. Kada smo odlučni da budemo vjerni istini bez obzira na posljedice, a ne da je zamjenimo površnošću; kada smo odlučni dovesti mir u naše obitelji a ne sebeljublje; opraštajući uvrede i otvorena srca za praštanje i razumijevanje; kada smo spremni odbaciti udobnost u zamjenu za slobodu srca; kada se hrabro borimo živjeti čistim životom, i znamo kako

to ispraviti i početi opet ... onda smo sol.

Dakako, ovaj način življenja nije dosadan i monoton, neki ljudi se mogu iznenaditi ili zbuniti. Zapravo nije važno ali takav život može biti znak da sol nije postala bljutava. Kada prvi dojam izgledimo ljubavlju i prijateljstvom to je početak promjene.

Važno je okrenuti se k Bogu i pouzdati se u Njegovu očinsku providnost bez straha od lažnih skandala i ljudskih osuda. S vremena na vrijeme vidjet ćemo da će neki ljudi ", otkrivši ono što je očito dobro, razmatrati i pokušati pronaći nešto loše skriveno iza toga." [3] Oni će okretati stvari na takav način da će čak djela pravde i ljubavi, želja da se služi drugima i njegovanje dobrote, uzrokovati njihove napade. [4]

Hitnost apostolata ne ostavlja nam puno vremena da se brinemo za te

stavove. Kao što sv. Pavao potiče Korinćane (2 Kor 6: 10-10): *Ništa nas ne treba zadržati s obzirom na to da smo spremni živjeti kao varalice, a ipak smo pošteni; kao nepoznati, a ipak poznati; kao umirući, a ipak oni koji žive; kao kažnjeni, a ipak ne i ubijeni; kao tužni, a ipak radosni; kao siromašni, a obogaćujući druge; kao da ne posjedujemo ništa, a opet kao da posjedujemo sve.*[5]

Ipak, uobičajena stvar je da kršćansko ponašanje dovodi do radoznalosti dobronamjerne ljude, budući da novi život daje svjedočanstvo pa zahtijeva i objašnjenje. Svjedok tolikih kršćanskih obitelji koje žive svoju vjeru usred tuge i radosti ovoga života dolazi do pitanja što je izvor tog mira i radosti, što je razlog za takvo odricanje, zašto toliko žele služiti drugima čak i bez opipljive nagrade.

Ovo su neka od pitanja koja se mogu pojaviti u mislima naših kolega i poznanika, iako ih neće možda naglas postaviti. Naše prijateljstvo će biti ono što osvaja njihovo povjerenje, to će biti kanal kroz koji mnogi ljudi, koje će svjedočenje dotaknuti, preobraziti na dobar nauk. Sijanje prijateljstva je važan način našeg sudjelovanja u svijetu. Prijateljstvo je most između primjera i nauka, između soli i svjetlosti. Kao što je sveti Josemaría rekao: "Živite svoj svakodnevni život, radite na svom poslu, pokušavajte ispuniti obveze svog staleža, raditi svoj posao, svoj stručni rad ispravno, poboljšavati ga, postajući bolji svaki dan. Budite vjerni, budite tolerantni s drugima i zahtjevni za sebe. Budite veseli u poniznosti. To će biti vaš apostolat. Zatim, iako nećete vidjeti zašto, jer ste vrlo svjesni svoje vlastite bijede, ljudi će dolaziti k vama. tada možete razgovarati s njima, vrlo jednostavno i prirodno

na putu kući s posla na primjer, ili u obiteljskom okupljanju, u autobusu, na ulici, bilo gdje. Razgovarat ćete o čežnji koju svatko osjeća duboko u duši, iako neki ljudi ne žele obratiti pozornost na vas: oni će vas bolje razumijeti kad počnu tražiti Boga ozbiljno "[. 6]

Svjetlo dobrog nauka

Kada duše dirnute dobrim primjerom, počnu tražiti promjenu ili barem znaju više o razlozima naše kršćanske nade, onda im moramo govoriti darom jezika, sa solidnim znanjem nauka, s ljubavlju, strpljenjem i mirom. Kao što je sveti Petar poticao, moramo *uvijek biti spremni obrantiti se, ali to učiniti s nježnošću i poštovanjem, te jasnom savješću.* [7]

Sveto pismo daje nam brojne primjere za to. Isus nikada nije umoran od objašnjavanja svog načina djelovanja, čak i sa osobama koje su

nastojale izokrenuti njegove riječi. On je to učinio s jednostavnošću i maštom, prilagođavajući ono što je rekao svojim slušateljima na takav način da najuzvišenije istine mogu doći do onih skromnih umova. Pozvao je sve da se obrate, ne uzimajući njihovu slobodu.

Isus je probudio uspavane savjesti s velikom pažljivošću, pomažući im da sude svoje vlastite postupke objektivno. Ovo vidimo u susretu Isusa i Samarijanke. Prvo je zadobio njeno povjerenje time što kao Židov nije odbio pričati sa njom Samarijankom. Pričao joj je o njenim temama i svakodnevicu. Malo po malo donio joj je svjetlo kao onaj koji zna vidjeti dušu. Rekavši da zovne muža uzrokovao je izlazak njenog problema: *nemam muža*. Na posljetku je riječ Gospodnja dovodi do susreta s istinom *Istinu si rekla nemam muža jer imala si pet muževa a i onaj s kojim si sad nije ti muž*. [8]

Isto se dogodilo s onima koji su optužili ženu preljubnicu: *i dok su ga nastavili pitati, on se uspravi i reče im, neka onaj tko je od vas bez grijeha prvi baci kamen na nju. On nije trebao reći ništa više. Ali kad su ga oni poslušali, počеше odlaziti, jedan po jedan, počevši od najstarijih.* [9]

Njegov hrabri i milosrdni stav otvorio je srce te siromašne žene za oprost i obraćenje *ni ja te ne osuđujem, idi, i ne griješi više.* [10]

Ženi usred svoje domaće zadaće, naš Gospodin je govorio o izvoru i vodi, poljoprivrednicima je govorio o radu u poljima, ribarima, o brodovima i mrežama, liječnicima o zakonu, o Pismima. Kako je to prekrasan izazov: biti usredotočeni na pitanja i probleme svake dobi i mjesta kako bi istina nauka bila razumljiva, i prezentirati je na dopadljiv i privlačan način, dobro prilagođen našim suvremenicima.

Možemo učiti na primjeru Ivana Pavla II. Nakon toliko godina služenja Crkvi i dušama, on je ukazao na potrebu "razumjevanje iskustva ljudi oko nas i jezika koji koriste za komunikaciju." [11] Mi ćemo dati svjetlo ako znamo ljude razumjeti, dati im ljubav, te ako mi nastojimo biti razumljivi, kao što je Isus Krist učinio. Danas je potrebno puno mašte ako želimo naučiti kako govoriti o vjeri i o životu. To zahtijeva ljude koji znaju kako voljeti i kako misliti, jer mašta živi za ljubavi i za misli. "[12]

Dar jezika zahtijeva maštu, a mašta zahtijeva ljubav te duboko i dobro poznavanje istine i trenutnih okolnosti. Apostolat dobrog nauka je daleko drugačiji od napamet naučenih odgovora.

Naprotiv, kada smo upoznati duše duboko kroz molitvu i prijateljstva, kada smo potpuno prihvatili dobar

nauk kroz pobožnosti i studije, mi ćemo biti u mogućnosti dati pravi razlog za našu nadu i rasvijetliti umove i srca mnogih ljudi Kristovim svjetlom.

Kristova učenja moraju zasvijetliti različitim sferama ljudskog djelovanja. Svaka od naučnih doktrina i formacije trebaju biti uključeni u njegovo ili njezino profesionalno obrazovanje, tako da, bez ugrožavanja znanja o autonomiji ili zakonu možemo Boga *dovesti* u svaku poru ljudskog djelovanja. Stoga je osobito potrebno imati dobro razumijevanje tema katoličkog nauka koji je posebno relevantan za stručno područje.

Nadalje, velik broj temeljnih etičkih pitanja od posebne su važnosti za današnji svijet: na primjer, pitanja vezana za brak i obitelj, obrazovanje, bioetika, i ekologije.

Svatko od nas treba znati kako govoriti o tim temama, i osigurati razumljiva objašnjenja za one oko nas. Mnoga od ovih pitanja odnose se na prirodno pravo i dostupni su s razlogom, iako su ona također objavljena od Boga i zaštićena od strane Crkve. Objašnjenja koja dajemo ne mogu uvijek biti utemeljena na crkvenom autoritetu, pogotovo kad ljudi tvrde da nemaju vjere.

Naprotiv, moramo nastojati pokazati da je Crkva stručnjak za čovječnost i da postoji jasna i duboka povezanost između onoga što ona uči i istine o ljudskoj osobi. "Važno je posebno objasniti razloge za takav crkveni položaj, naglašavajući da Crkva uvijek tumači i brani vrijednosti ukorijenjene u naravi ljudske osobe. Na taj će način ljubav nužno postati pomoć kulturi, politici, gospodarstvu, i obitelji, tako da se poštuju temeljna načela, o kojima ovisi sudbina

ljudskih bića i budućnost civilizacije." [14]

Danas je vrlo važno pokazati da zahtjevi moralnog zakona nisu *religijskih vrijednosti*. Budući da su utemeljene u istini ljudske osobe, "oni ne zahtijevaju biti oni koji brane učenje kršćanske vjere, iako ih naučavanje Crkve potvrđuje i čuva uvijek i svugdje." [15]

Nebriga službi istine odvodi nas prema njegovanju višeg ljudskog društva, onoga koji je više u skladu s prirodnim zakonom. Ovaj zadatak postaje još važniji kad se cijeli slojevi društva odluče ponašati u otvorenom protivljenju prirodnim zakonima. U tim slučajevima kršćani, koristeći se svim dopuštenim sredstava na raspolaganju i djelujući s ne manje pameti i mudrost od onih koji siju zlo, [16] imaju pravo i dužnost da spriječe institucije da odvedu narod prema zlu i osudi duša. [17]

Ono što nikada ne trebamo učiniti je šutjeti ili okrenuti leđa ovoj situaciji. Svatko od nas mora biti dosljedan katolik u svim okolnostima našeg života. Ne samo kod kuće, nego i u svim našim društvenim i javnim aktivnostima. Oni koji su primili istinu, bez ikakve zasluge vlastitih dijela imaju obvezu, svojim uzornim životom i prikladnom riječi, uvijek biti svjedok istine i svjedočiti za Krista. Svijet stoji u velikoj potrebi nade. Moramo naučiti čitati događaje s objektivnošću vjere, kako bi sijali optimizam solju primjera i svjetlošću dobrog nauka.

"Ako gledamo na današnji svijet, mi smo pogođeni mnogim negativnim čimbenicima koji mogu dovesti do pesimizma. No, taj osjećaj je neopravdan: imamo vjeru u Boga, Oca našega i Gospodina, u njegovu dobrotu i milosrđe ... Bog priprema veliko proljeće za kršćanstvo, i mi već možemo vidjeti prve znakove ...

Kršćanska nada u sebi nas podupire činiti potpuno novu evangelizaciju i misije u svijetu, i vodi nas u molitvu kako nas je Isus naučio: "Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, na zemlji kao što je na nebesima (Mt 6:10)."[18] Bog će podići dovoljan broj zvanja te tako jamčiti pobjedu istine, dobrote i pravde u životu svakog naroda, za dobro cijelog čovječanstva.

C. Ruiz Montoya

[1] *Mt* 5: 13-16

[2] St. Josemaría, *Kovačnica*, 22

[3] St.Grgur Velikog, *Moralia*, 6, 22

[4] Tertulijana, *Apologeticum*, 39,7

[5] *2 Kor* 6: 10-10

[6] St. Josemaría, *Prijatelji Božji*, 273

[7] *1 Pet* 3,15-17

[8] *Iv* 4,16, 18

[9] *Iv* 8:07, 9

[10] *Iv* 8:11

[11] Ivan Pavao II, *Rise, Let Us Be On Our Way*, str 105

[12] *Ibid*, str 107

[13] Usp. Drugoga vatikanskog koncila, prošlosti. Const. *Gaudium et spes*, br. 36

[14] Ivan Pavao II, apostolskom pismu *Novo millenio ineunte*, 6 siječanj 2001, br. 51

[15] Kongregacija za nauk vjere, *Doktrinarne napomene o nekim pitanjima koja se odnose na zalaganje i ponašanje katolika u političkom životu*, studeni 24, 2002, III, br. 5

[16] Usp. *Lk* 16:08

[17] Usp. Drugoga vaticanskog
koncila, prošlosti. Const. *Gaudium et
spes*, br. 25

[18] Ivan Pavao II, Enc.Letter
Redemptoris missio, br. 86

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sol-i-svjetlo-primjer-i-
doktrina/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sol-i-svjetlo-primjer-i-doktrina/) (27.03.2025.)